

Ved at optage nogle gamle Pæle, der havde staaet i omtrent 60 Aar, i den gamle Havn, over 1000 Skridt fra det Sted hvor Canglomeratet nu findes, var Jernskoene, hvormed de vare beslagne, omgivne med en flere Tommer tyk Skorpe, af en lignende Breccie, hvis Bindemiddel gandske tydelig hidrørte fra metallisk Jern. De i den første Rapport anførte Sætninger bleve saaledes bekræftede, nemlig:

- 1) Breccien fra Helsingöer er aldeles local.
- 2) Dens Bindemiddel hidrører fra metallisk Jern, hvis Iltning sikkert er befordret ved Knappenaalernes Beröring.
- 3) Dens Hovedmasse hidrører fra Feieskarn, hvis lette Dele ere udvadskede af Söen.

Den philosophiske Classe.

Professor *Sibbern* har forelagt Selskabet en Afhandling om den intellectuelle Anskuelse. Forfatteren sögte först at vise, at der gives en ligesaa umiddelbar, bestemt og klar Vaerbliven ved Forstanden, som den er, der finder Sted i den fuldkomne Sandning; han prøvede dernæst, hvorvidt hiin ligesaafuldt kunde kaldes en Anskuen, som der nævnes en Sandseanskuelse, hvorved Begrebet Anskuelse överhovedet blev taget i nærmere Overveielse. Forfatteren gik herunder især den Indvending imöde, at der ofte maae erkjendes at ligge skjulte Slutninger til Grund for den umiddelbare Opfatten og Erkjenden ved Forstandens Öie, i det han bemærkede, at naar heraf skulde hentes en Indvending imod Antagelsen af en intellectuel Anskuen, maatte man ogsaa kunne nægte Sandseanskuelsen Navn af Anskuelse, siden ogsaa i denne skjulte Slutninger indtræde. Forfatteren gjennemgik Hovedarterne af den intellectuelle Anskuelse, hvilke han fandt at være fire, blandt hvilke een dog snarere var at kalde den ideelle Phantasie-

Anskuelse, end egentlig intellectuel Anskuelse, i bogstavelig Forstand. Tillige undersøgte Forfatteren, om og hvorvidt den i Selvbevidstheden liggende Selvanskuen kunde tilføies som femte Art. Med nogle Bemærkninger, betræffende en Art af Skuen, man kunde kalde den *mystiske*, endtes Afhandlingen.

Den historiske Classe.

Biskop *Münter* fremlagde en Afhandling om: *Malerier paa Vaser og om andre Kunstværker, som forestille Memnons Historie*; i hvilken han havde samlet alle Efterretninger hos de gamle Forfattere om Kunstværker angaaende de græske Myther om denne Heros, som kom Trojanerne til Hjælp, og faldt for Achills Haand; samt alle Kunstværker, baade Malerier paa antike græske og italiske Vaser, og enkelte Marmore, paa hvilke Dele af hans Historie findes forestillede; saasom: 1) Hans Tog til Troja. 2) Hans Tvekamp med Nestors Søn Antilochos, hvilken han fælder. 3) Hans Tvekamp med Achill, som dræber ham, og paa et Par Vaser tillige Afveiningen af begge disse Heroers Skiebne i Jupiters Vægt-skaal, hvilken ogsaa sees indgravet i en etruskisk Patera. 4) Hans Liigs Bortførelse fra Troja til hans Residents Susa, i hans Moders Morgenrødens Arme.

Emnet til alle disse Kunstforestillinger har en af de cykliske Digtere, Arktinos fra Milet givet; hans Digt *Aethiopsis*, som for endeel handlede om denne Memnon, Aethiopernes Konge; hvis Indhold vi kiende af *Procli*, for ikke mange Aar siden i Venedig fundne Chrestomathie, og som uidentvivel *Quintus Smyrnæus* har brugt i hans *Paralipomena Homeri*, af hvilke de mærkeligste, herhen hørende Steder, tilligemed andre Citater af gamle Digtere ere blevne anførte efter Herr Professor *Meislings* Forfatteren meddeelte metriske Oversættelse. Men Anledningen til at skrive denne Afhandling,